

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
Den 28. juni 2010

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-139/07 P	Technische Glaswerke Ilmenau GmbH mod Kommissionen Påstand: Retten i Første Instans' dom af 14. december 2006 i sag T-237/02, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH mod Kommissionen, ophæves, for så vidt som den annullerer Kommissionens beslutning af 28. maj 2002, der meddelte afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende undersøgelsesprocedurerne angående støtte ydet til Technische Glaswerke Ilmenau GmbH.	Dom	29.06.10
C-28/08 P	Kommissionen mod The Bavarian Lager Co. Ltd. og Den Europæiske Tilsynsførende for databeskyttelse (EDPS) Påstand: Den appellerede dom ophæves i det hele. Domstolen afsiger endelig dom i de spørgsmål, der er appellens genstand. Denne appel vedrører fortolkningen af undtagelserne vedrørende beskyttelsen af privatlivets fred og af personoplysninger samt undersøgelser som fastsat i henholdsvis artikel 4, stk. 1, litra b), og artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.	Dom	29.06.10
C-526/08	Kommissionen mod Luxembourg Påstand: At Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, idet det ikke har truffet de lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger, der er nødvendige for fuldstændigt og korrekt at efterkomme direktivets artikel 4 og 5, sammenholdt med bilag II, A, punkt 1, og bilag III, punkt 1, nr. 1, bilag II, A, punkt 5, og bilag III, punkt 1, nr. 2, bilag II, A, punkt 2, og bilag II, A, punkt 6.	Dom	29.06.10
T-111/07	Agrofert Holding mod Kommissionen Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning SG.E.3/MIB/md D(2007) 1360 af 13. februar 2007 angående anmodning om aktindsigt i dokumenter i fusionssag nr. COMP/M.3543 -	Dom	07.07.10

	PKN Orlen/Unipetrol og Kommissionens beslutning 16796/16797 af 2. august 2006, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at fremlægge de omhandlede dokumenter, Ved dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation i henhold til artikel 230 EF, af såvel Kommissionens beslutning af 2. august 2006 (herefter "beslutning I"), som Kommissionens efterfølgende bekræftende beslutning af 13. februar 2007 (herefter "beslutning II") vedrørende anmodning om aktindsigt i alle ikke-offentliggjorte dokumenter angående anmeldelses- og foranmeldelsesfaser i forbindelse med den omhandlede fusion.		
C-303/08	Metin Bozkurt mod Land Baden-Württemberg Sagen vedrører: Vedbliver en ægtemand til en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat, i medfør af art. 7, stk. 1, andet led, i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 også at beholde den som familiemedlem erhvervede ret til beskæftigelse og ret til ophold efter skilsmisse fra ægtefællen? Såfremt dette besvares bekræftende, foreligger der omstændigheder, der udgør misbrug, ved påberåbelse af ovennævnte artikel med hensyn til den ret til ophold, der er afledt fra den tidligere hustru, når den tyrkiske statsborger efter opnåelse af retstillingen har begået voldtægt og legemsbeskadigelse over for hustruen og er straffet for den gerning med en toårig frihedsstraf?	GA	08.07.10
C-234/09	Skatteministeriet mod DSV Road A/S Sagen vedrører: Fortolkningen af artikel 204, stk. 1, litra a, jf. artikel 92 og 96 sammenholdt med artikel 1 og artikel 4, nr. 9) og 10), samt artikel 4, nr. 10), i forordning nr. 2913/92 (om indførelse af en EF-toldkodeks).	Dom	15.07.10

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Proces-skridt	Dato
C-139/07 P	Technische Glaswerke Ilmenau GmbH mod Kommissionen Påstand: Retten i Første Instans' dom af 14. december 2006 i sag T-237/02, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH mod Kommissionen, ophæves, for så vidt som den annullerer Kommissionens beslutning af 28. maj 2002, der meddelte afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende undersøgelsesprocedurerne angående støtte ydet til Technische Glaswerke Ilmenau GmbH.	Dom	29.06.10
C-28/08 P	Kommissionen mod The Bavarian Lager Co. Ltd. og Den Europæiske Tilsynsførende for databeskyttelse (EDPS) Påstand: Den appellerede dom ophæves i det hele. Domstolen afsiger endelig dom i de spørgsmål, der er appellens genstand. Denne appel vedrører fortolkningen af undtagelserne vedrørende beskyttelsen af privatlivets fred og af personoplysninger samt undersøgelser som fastsat i henholdsvis artikel 4, stk. 1, litra b), og artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.	Dom	29.06.10
C-526/08	Kommissionen mod Luxembourg Påstand: At Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, idet det ikke har truffet de lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger, der er nødvendige for fuldstændigt og korrekt at efterkomme direktivets artikel 4 og 5, sammenholdt med bilag II, A, punkt 1, og bilag III, punkt 1, nr. 1, bilag II, A, punkt 5, og bilag III, punkt 1, nr. 2, bilag II, A, punkt 2, og bilag II, A, punkt 6.	Dom	29.06.10
C-550/09	Ahmet Istanbulu og Cengiz Oban	Dom	29.06.10

	Sagen vedrører: Fortolkning af artikel 2 og 3 Rådets forordning nr. 2580/2001 (om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme) og Rådets afgørelse 2007/445/EF (om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2006/379/EF og 2006/1008/EF).		
C-194/08	Susanne Gassmayr mod Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur Sagen vedrører bl.a.: Er art. 11, nr.1, 2 og 3 i Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer direkte anvendelig? Såfremt dette er tilfældet, skal de nævnte bestemmelser da fortolkes således, at den berørte kvinde har krav på fortsat udbetaling af et tillæg for journaltjeneste i den periode, hvor der gælder et beskæftigelsesforbud for vordende mødre og/eller under barselsorloven?	Dom	01.07.10
C-393/08	Emanuela Sbarigia mod Azienda USL og Comune di Roma Sagen vedrører: Er det foreneligt med de fællesskabsretlige principper om beskyttelse af fri konkurrence og fri udveksling af tjenesteydelser, der følger af bl.a. EF-traktatens art. 49, 81, 82, 83, 84, 85, 86, at apotekerne forbydes at give afkald på årlig ferie og frit at holde åbent også ud over de maksimale åbningstider, der for nærværende er tilladt ifølge de ovennævnte bestemmelser i regional-lov for Lazio nr. 26/2002, og at muligheden for i Comune di Roma at blive fritaget fra nævnte pligter i henhold til samme regionallovs art. 10, stk. 2, nødvendigvis ligeledes er underkastet en skønmæssig afgørelse fra forvaltningen (som udføres efter høring af de enheder og organer, der er fastsat i samme artikel) vedrørende bestemte forhold inden for det kommunale område efter det ansøgende apoteks beliggenhed? Er det foreneligt med EU-traktatens art. 152 og 153, at den offentlige apotekertjeneste, selv om den har til formål at beskytte brugernes sundhed, undergives betingelser om begrænsninger og forbud som de i regionallov nr. 26/2002 fastsatte vedrørende uligheden for, at de enkelte apotekertjenester kan udvide de daglige, ugentlige og årlige åbningstider?	Dom	01.07.10
C-471/08	Sanna Maria Parviainen mod Finnair Oyi Sagen vedrører: Skal art. 11, stk. 1, i graviditetsbeskyttelsesdirektivet fortolkes således, at en arbejdstager, der på grund af sin graviditet henvises til et andet dårligere betalt arbejde, i henhold til direktivet skal betales en løn af samme størrelse som den, hun gennemsnitligt modtog før overførslen, og er det herved af betydning, hvilke tillæg arbejdstageren fik udbetalt supplerende til den månedlige grundløn, og på hvilket grundlag disse tillæg blev udbetalt?	Dom	01.07.10
C-99/09	Polska Telefonia Cyfrowa Spółka z ograniczona odpowiedzialnoscia mod Formanden for Urząd Komunikacji Elektronicznej Sagen vedrører: Skal artikel 30, stk. 2 i direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) fortolkes således, at de kompetente nationale tilsynsmyndigheder i deres tilsyn med, at eventuelle direkte gebyrer, der skal betales af abonnenterne, ikke virker prohibitivt for anvendelsen af nummerportering, er forpligtede til at tage hensyn til de omkostninger, som levering af denne facilitet medfører for operatører af et mobilnet?	Dom	01.07.10
C-363/09	Kommissionen mod Spanien Påstand: At Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 i direktiv 91/414/EØF, idet det har opretholdt artikel 38 i lov nr. 43/2002 af 20. november 2002 om plantesundhed. Kommissionen er af den opfattelse, at eftersom den spanske stat ikke havde nogen skønsbeføjelse i relation til gennemførelsen af artikel 13 i direktiv 91/414/EØF i national ret, og den ikke har indledt nogen procedure med	Dom	01.07.10

	henblik på at få bestemmelsen annulleret, udgør indsættelsen af en undtagelse fra ordningen med adgang til de oplysninger, der er indeholdt i sager vedrørende godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, en tilsidesættelse af fællesskabsretten, i tilfælde hvor en sådan undtagelse ikke er hjemlet i direktivet.		
--	--	--	--

T-62/08	<p>ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni mod Kommissionen</p> <p>Påstand:</p> <p>— Den anfægtede beslutning kendes ulovlig og annulleres i sin helhed, idet den omstridte foranstaltning i beslutningen antages at være statsstøtte, selv om den udgør en lovlig fortsættelse af den erstatning, som den italienske stat har ydet Terni (og dens successorer), og som er en kompensation for den ekspropriation af elektricitetsværker, der foretoges i 1962-1963.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>— Subsidiært annulleres beslutningen, for så vidt som den</p> <p>a) fastslår, at Italien ulovligt har udbetalt statsstøtte til ThyssenKrupp, Cementir og Nuova Terni Industrie Chimiche som følge af en overtrædelse af EF-traktatens artikel 88, stk. 3, b) fastslår, at der foreligger beløb, der skal opkræves hos ThyssenKrupp, Cementir og Nuova Terni Industrie Chimiche, og følgelig</p> <p>c) bestemmer, at Italien uden ugrundet ophold skal tilbagesøge disse beløb med tillæg af renter.</p> <p>— Mere subsidiært annulleres den anfægtede beslutning, for så vidt som den bestemmer, at Italien uden ugrundet ophold skal tilbagesøge støtten med tillæg af renter, idet en sådan tilbagesøgning strider mod den almindelige grundsætning om beskyttelse af den berettigede forventning. Den anfægtede beslutning i denne sag er den samme som i sag T-53/08, Italien mod Kommissionen. Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som er gjort gældende under denne sag. Ud over, at der skal foreligge en overtrædelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 med fejlagtig fortolkning af den kompenserende takstforlængelse til Ternis successorer, gør sagsøgeren subsidiært gældende:</p> <p>— Tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 88, da det ikke er taget i betragtning, at den anfægtede foranstaltning endnu ikke er blevet gennemført, og at der derfor ikke er sket en tilsidesættelse af anmeldelsespligten og ikke foreligger beløb, der skal tilbagebetales.</p> <p>— Tilsidesættelse af artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 samt ulovligt krav i den anfægtede beslutning om tilbagebetaling, da det strider mod grundsætningen om beskyttelse af den berettigede forventning.</p>	Dom	01.07.10
De forenede sager T-568/08 T-569/08	<p>M6 mod Kommissionen</p> <p>Sagen vedrører: Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3506 endelig udg. af 16. juli 2008, hvorved Kommissionen fastslog, at en støtte i form af en kapitalbevilling på 150 mio. EUR til France Télévisions er forenelig med fællesmarkedet. Sagsøgeren har i denne sammenhæng nedlagt påstand om, at den formelle undersøgelsesprocedure som omhandlet i artikel 88, stk. 2, EF, indledes.</p>	Dom	01.07.10
T-63/08	<p>Cementir Italia mod Kommissionen</p> <p>Påstand:</p> <p>— Den anfægtede beslutning kendes ulovlig og annulleres i sin helhed, idet den omstridte foranstaltning i beslutningen antages at være statsstøtte, selv om den udgør en lovlig fortsættelse af den erstatning, som den italienske stat har ydet Terni (og dens successorer), og som er en kompensation for den ekspropriation af elektricitetsværker, der foretoges i 1962-1963.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>— Subsidiært annulleres beslutningen, for så vidt som den</p> <p>a) fastslår, at Italien ulovligt har udbetalt statsstøtte til ThyssenKrupp, Cementir og Nuova Terni Industrie Chimiche som følge af en overtrædelse af EF-traktatens artikel 88, stk. 3,</p> <p>b) fastslår, at der foreligger beløb, der skal opkræves hos ThyssenKrupp, Cementir og Nuova Terni Industrie Chimiche, og følgelig</p> <p>c) bestemmer, at Italien uden ugrundet ophold skal tilbagesøge disse beløb med tillæg af renter.</p>	Dom	01.07.10

	<p>— Mere subsidiært annulleres den anfægtede beslutning, for så vidt som den bestemmer, at Italien uden ugrundet ophold skal tilbagesøge støtten med tillæg af renter, idet en sådan tilbagesøgning strider mod den almindelige grundsætning om beskyttelse af den berettigede forventning. Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-62/08, ThyssenKrupp mod Kommissionen.</p>		
--	---	--	--

T-64/08	<p>Nuova Terni Industrie Chimiche mod Kommissionen</p> <p>Påstand:</p> <p>— Den anfægtede beslutning kendes ulovlig og annulleres i sin helhed, idet den omstridte foranstaltning i beslutningen antages at være statsstøtte, selv om den udgør en lovlig fortsættelse af den erstatning, som den italienske stat har ydet Terni (og dens successorer), og som er en kompensation for den ekspropriation af elektricitetsværker, der foretoges i 1962-1963.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>— Subsidiært annulleres beslutningen, for så vidt som den</p> <p>a) fastslår, at Italien ulovligt har udbetalt statsstøtte til ThyssenKrupp, Cementir og Nuova Terni Industrie Chimiche som følge af en overtrædelse af EF-traktatens artikel 88, stk. 3,</p> <p>b) fastslår, at der foreligger beløb, der skal opkræves hos ThyssenKrupp, Cementir og Nuova Terni Industrie Chimiche, og følgelig</p> <p>c) bestemmer, at Italien uden ugrundet ophold skal tilbagesøge disse beløb med tillæg af renter.</p> <p>— Mere subsidiært annulleres den anfægtede beslutning, for så vidt som den bestemmer, at Italien uden ugrundet ophold skal tilbagesøge støtten med tillæg af renter, idet en sådan tilbagesøgning strider mod den almindelige grundsætning om beskyttelse af den berettigede forventning. Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-62/08, ThyssenKrupp mod Kommissionen.</p>	Dom	01.07.10
C-211/10 PPU	<p>Povse</p> <p>Sagen vedrører fortolkning af bestemmelser i Rådets forordning nr. 2201/2003 (om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000).</p>	Dom	01.07.10
C-137/08	<p>VB Pénzügyi Lizing Zrt. mod Ferenc Schneider</p> <p>Kræver forbrugerbeskyttelsen i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, at en national dommer – uanset proceduren, og uanset om den er kontradiktorisk – som led i kontrollen af sin egen kompetence ex officio prøver, om et for ham fremlagt kontraktvilkår er urimeligt, selv om dette ikke er blevet gjort gældende? Hvis dette er tilfældet, hvilke kriterier skal i så tilfælde lægges til grund i forbindelse med denne kontrol? Endvidere spørges der om art. 23, stk. 1 vedr. statuten for Domstolen er til hinder for, at den nationale dommer underretter justitsministeriet i sin egen medlemsstat om en anmodning om præjudiciel afgørelse samtidig med, at denne forelægges?</p>	GA	06.07.10
C-428/08	<p>Monsanto Technology LLC mod Cefetra m.fl.</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Skal art. 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/44/EF af 6. juli 1998 om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser fortolkes således, at påberåbelsen af beskyttelsen, der er fastlagt i denne artikel, også er mulig i en situation som i den foreliggende sag, hvor produktet (DNA-sekvensen) er en del af et materiale (sojamelet), som er indført i Den Europæiske Union, og ikke på tidspunktet, da krænkelsen gøres gældende, udøver sin funktion, men tidligere (i sojaplanten) har udøvet sin funktion og muligvis igen – efter at materialet er blevet isoleret og indsat i en organismes celle – kan udøve sin funktion?</p> <p>[...] Er den i direktivet fastlagte beskyttelse af et patent på biologisk materiale, navnlig art. 9, i dette tilfælde til hinder for, at den nationale patentret (herudover) giver selve produktet (DNA'et) en absolut beskyttelse, uden hensyntagen til om dette DNA udøver sin funktion, og skal beskyttelsen i direktivets art. 9 i det i denne artikel regulerede tilfælde – at produktet indeholder eller består af genetisk information, der indgår i materiale, hvori den genetiske information herefter er indeholdt – dermed anses for udtømmende?</p>	Dom	06.07.10
C-565/08	<p>Kommissionen mod Italien</p> <p>Sagen vedrører: At Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i</p>	GA	06.07.10

	<p>henhold til artikel 43 EF og 49 EF, idet den har fastsat bestemmelser, hvorefter advokater har pligt til at overholde maksimumstariffer. En fastsættelse af bindende maksimumstariffer for advokaters indenretlige og udenretlige virksomhed udgør en begrænsning af etableringsfriheden i henhold til artikel 43 EF samt en restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser i henhold til artikel 49 EF. En bindende maksimumstarif, som skal anvendes uafhængig af kvaliteten af den opgave, som udføres, det arbejde, som er nødvendigt for at gennemføre opgaven, og de omkostninger, som den person, som udfører opgaven, har, kan afholde eksterne professionelle udbydere af juridiske tjenesteydelser fra at udbyde disse på det italienske marked. Advokater med hjemsted i andre medlemsstater afholdes derfor fra at etablere sig i Italien og dér midlertidigt udbyde deres tjenesteydelser.</p>		
--	--	--	--

C-306/09	I.B. mod Commissariat general aux réfugiés et apatrides Sagen vedrører: Er artikel 8 lov om den europæiske arrestordre, når denne fortolkes således, at den kun finder anvendelse på en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på retsforfølgning, og ikke på en arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, i strid med forfatningens artikel 10 og 11, idet den forhindrer, at overgivelsen til den udstedende judicielle myndighed af en person, der har belgisk statsborgerskab eller er bosat i Belgien, som er omfattet af en europæisk arrestordre med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom, der er idømt ved en afgørelse truffet in absentia, gøres betinget af, at den pågældende, efter at have gjort brug af sin mulighed for at appellere dommen og har fået sagen genoptaget, hvorom den udstedende judicielle myndighed har givet de garantier, der anses for at være tilstrækkelige i henhold til lovens artikel 7, overføres til Belgien for der at afsone den dom eller den anden frihedsberøvende foranstaltning, som han er idømt i den udstedende stat?	GA	06.07.10
C-484/07	Fatma Pehlivan mod Staatssecretaris van Justice Sagen vedrører: Skal artikel 7, stk. 1, første led, i associeringsafgørelse nr. 1/80 fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse, allerede når et familiemedlem faktisk i tre år har boet sammen med en tyrkisk arbejdstager, uden at de kompetente nationale myndigheder har anfægtet familiemedlemmets opholdsret i løbet af disse tre år?	GA	08.07.10
C-171/08	Kommissionen mod Portugal Påstand: Portugal har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 EF og 43 EF ved at opretholde særlige rettigheder for staten og andre offentlige enheder i Portugal Telecom S.A., hvilke er tildelt i tilknytning til særlige aktier (golden shares), som staten ejer i Portugal Telecom S.A. Den portugisiske stat ejer 500 særlige aktier (golden shares) i Portugal Telecom S.A. (PT). Disse aktier giver staten vetoret ved valg af præsidiumet for generalforsamlingen, samt en lang række andre beslutninger. Kommissionen finder, at denne vetoret udgør en restriktion for de frie kapitalbevægelser og for etableringsfriheden. Foranstaltningerne udgør en hindring for direkte investeringer i PT, porteføljeinvesteringer og for udøvelse af etableringsfriheden. De nævnte golden shares kan ikke begrundes i lovlige hensyn af almen interesse, og navnlig ikke i de hensyn, som den portugisiske stat har påberåbt sig, nemlig den offentlige sikkerhed og orden, kabel- og kobbernettets bevarelse og PT's fortsatte virksomhed i grossist- og detailhandelsleddene, hensynet til koncession af offentlige tjenester, til modellen for regulering af markedet for telekommunikation samt risikoen for forstyrrelser på kapitalmarkedet.	Dom	08.07.10
De forenede sager C-447/08 C-448/08	Otto Sjøberg m.fl. mod Kammeraklageren Britt-Marie Hägglund Sagerne vedrører bl.a.: Kan forskelsbehandling på grundlag af nationalitet under visse omstændigheder godkendes på nationale spille- og lotterimarkeder med henvisning til tvingende almene hensyn? [...] Kan staten påberåbe sig tvingende almene hensyn som begrundelse for en restriktiv spillepolitik, såfremt statsligt kontrollerede spilleselskaber markedsfører spil og lotterier, hvis provenu tilfalder staten, og såfremt et blandt flere af formålene med denne markedsføring er at finansiere sociale aktiviteter? Såfremt dette besvares benægtende, kan den restriktive politik alligevel anses for lovlig, såfremt finansiering af sociale aktiviteter ikke skønnes at være hovedformålet med markedsføringen?	Dom	08.07.10
C-152/09	André Grootes mod Amt für Landwirtschaft Parchim Sagen vedrører: Kan det ligeledes anerkendes, at der foreligger en nødsituation i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 40, stk. 5 i forordning 1782/2003 fsva. arealstøtte, såfremt en landbrugsmiljøforanstaltning, der fandtes pr. 15. maj 2003, alene består i, at arealer, der var udlagt som (permanente) græsarealer opretholdes, idet dette dog tidsmæssigt følger i direkte (eller i hvert faldt "umiddelbar") tilslutning	GA	08.07.10

	til en foranstaltning, som har medført omlægning til agerjord til permanent græsareal? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende stiller den forelæggende ret yderligere to spørgsmål vedr. fortolkningen af samme bestemmelse.		
--	--	--	--

C-246/09	Susanne Bulicke mod Deutsche Büro Service GmbH Sagen vedrører: Er en national lovgivning, hvorefter den (uden for det kollektive overenskomstområde) med hensyn til adgangen til skriftligt at rejse krav om skadeserstatning og/eller godtgørelse på grund af forskelsbehandling ved ansættelse gælder en frist på to måneder fra modtagelse af afslaget – eller fortolket: fra det tidspunkt, hvor forskelsbehandlingen er kommet til kundskab – i strid med primær fællesskabsret (sikring af en effektiv retsbeskyttelse) og/eller med det fællesskabsretlige forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, jf. direktiv 2000/78/EF (ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — forskelsbehandling på grundlag af alder — fastsættelse af løn for statens kontraktansatte — udelukkelse af erhvervs erfaring erhvervet inden 18-årsalderen), når der for tilsvarende krav i henhold til national ret gælder en forældelsesfrist på tre år, og/eller med forbuddet mod forringelser i henhold til art. 8 i direktiv 2000/78/EF, såfremt en tidligere national forskrift indeholdt en længere forældelsesfrist ved forskelsbehandling på grund af køn?	Dom	08.07.10
C-343/09	Afton Chemical mod Secretary of State for Transport Sagen vedrører: Om fortolkning og gyldighed af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/30/EF om ændring af direktiv 98/70/EF for så specifikationer for benzin, diesel og gasolie og om indførelse af mekanisme for overvågning og reduktion af emissionerne af drivhusgasser og om ændring af Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår specifikationer for brændstof, der benyttes i fartøjer til sejlads på indre vandveje, og om ophævelse af direktiv 93/12/EØF.	Dom	08.07.10
C-147/08	Jürgen Römer mod Freie und Hansestadt Hamburg Sagen vedrører: hensyntagen til sagsøgerens registrerede partnerskab ved beregningen af de pensionsydelse, han har ret til som tidligere ansat i den offentlige tjeneste som led i en tillægspension. Der spørges bl.a. om de supplerende pensionsydelse, der udbetales til tidligere funktionærer og arbejdere ved Freie und Hansestadt Hamburg samt til disses efterladte, og som er reguleret ved 1. Ruhegeldgesetz, der er vedtaget ved Freie und Hansestadt Hamburg, skal anses for ”udbetalinger [...] fra offentlige eller lignende ordninger, herunder offentlige ordninger for social sikring og social beskyttelse eller lignende ordninger” i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i art.3, stk. 3, i Rådets direktiv 2000/78/EF – om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv med den følge, at det nævnte direktiv ikke finder anvendelse inden for det anvendelsesområde, der omfattes af 1. Ruhegeldgesetz ?	GA	15.07.10
C-573/08	Kommissionen mod Italien Sagen vedrører: At Italien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 og 18 i direktiv 79/409/EØF (1): - idet gennemførelseslovgivningen ikke er fuldstændig direktivkonform, og - idet ordningen til gennemførelse af direktivets artikel 9 ikke sikrer, at de undtagelser, som de kompetente italienske myndigheder har vedtaget, overholder de betingelser og krav, der fremgår af denne artikel.	Dom	15.07.10
C-77/09	Gowan Comercio Internacional e Servicios Limitada Mod Ministero della Salute Sagen vedrører: Er Kommissionens direktiv 2006/134/EF (om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage fenarimol som aktivstof), hvorved anvendelsen af fenarimol er blevet væsentligt begrænset, gyldigt henset til resultatet af den teknisk-videnskabelige undersøgelse, som den rapporterende medlemsstat har forestået, hvoraf det synes at fremgå, at den risiko, der følger af anvendelsen af fenarimol, er acceptabel?	GA	15.07.10
C-74/09	Bâtiments et Ponts Construction SA og Thyssenkrupp Industrieservice mod Berlaymont 2000 SA Sagen vedrører bl.a. Er forpligtelsen til at være indehaver af en registrering for at få tildelt en offentlig kontrakt i Belgien, sådan som det er pålagt ved	Dom	15.07.10

	<p>artikel I.G. i de særlige udbudsbetingelser, der finder anvendelse i den foreliggende sag, i strid med princippet om fri bevægelighed inden for den Europæiske Union og art. 24, stk. 2, i Rådets direktivet 92/37/EØF af 14. Juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, såfremt den skal fortolkes således, at den giver den ordregivende myndighed mulighed for fra udbuddet at udelukke en bydende, som er udenlandsk entreprenør, og som ikke er indehaver af en registrering, men har fremlagt tilsvarende attester fra sin nationale administration? [...]</p>		
--	---	--	--

C-137/09	<p>M. Josemans mod Burgermeester van Maastricht</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Falder en ordning som den i hovedsagen omhandlede om ikke-hjemmehørendes adgang til coffeeshops helt eller delvist ind under EF-traktatens anvendelsesområde, navnlig under den frie bevægelighed for varer og/eller tjenesteydelser eller under forbuddet mod forskelsbehandling i art. 12 TEF, sammenholdt med art. 18 TEF? Såfremt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed for varer og/eller tjenesteydelser er anvendelige, er forbuddet mod adgang til coffeeshops for ikke-hjemmehørende da et egnet og forholdsmæssigt middel til at trænge narkoturismen og de dermed forbundne belastninger tilbage? [...]</p>	GA	15.07.10
C-240/09	<p>Lesoochranárske zoskupenie mod Ministerstvo zivotného prostredia Slovenskej republiky</p> <p>Sagen vedrører: Kan den umiddelbare anvendelighed (self executing effect), der gælder for internationale konventioner, tillægges artikel 9 i Århuskonventionen, og navnlig bestemmelsens stk. 3, henset til hovedformålet med denne internationale konvention, der består i at fravige den klassiske opfattelse af begrebet søgsmålskompetence og udstrække partsbegrebet til også at omfatte offentligheden, eller den berørte offentlighed, selvom Den Europæiske Union til dato ikke har vedtaget foranstaltninger til konventionens gennemførelse, skønt Unionen tiltrådte konventionen den 17. februar 2005? Kan artikel 9 i Århuskonventionen, og navnlig bestemmelsens stk. 3, der aktuelt er integreret Fællesskabets retsorden, tillægges umiddelbar anvendelighed eller direkte virkning efter fællesskabsretten, således som dette begreb forstås efter Domstolens faste praksis? Såfremt blot et af ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, kan artikel 9, stk. 3, i Århuskonventionen – henset til det hovedformål, der forfølges med denne internationale konvention – da fortolkes således, at udtrykket ”forvaltningsakter” ligeledes omfatter den akt, der består i at træffe en afgørelse med den virkning, at offentlighedens adgang til domstolsprøvelse ligeledes omfatter retten til at anfægte selve den afgørelse truffet af forvaltningsorganet, hvis ugyldighed kan have indvirkning på miljøet?</p>	GA	15.07.10
C-367/09	<p>Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (B.I.R.B.) mod SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achma NV</p> <p>Sagen vedrører: Har artikel 5 og 7 i Rådets forordning (EF, Euroatom) nr. 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser direkte virkning i medlemsstaternes nationale retsorden, når disse medlemsstater ikke har nogen skønsmargen, og der ikke er behov for, at de nationale instanser fastsætter gennemførelsesforanstaltninger? Kan et specialiseret firma, der varetager international kontrol og overvågning, og som er autoriseret af den medlemsstat, hvor udførselsformaliteterne er blevet opfyldt, in casu Belgien, og som har afgivet en urigtig erklæring om losning, jf. artikel 18, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 3665/87 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, anses for en økonomisk beslutningstager som omhandlet i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2988/95 eller som en person, der har medvirket til en uregelmæssighed, eller som en person, der er ansvarlig for uregelmæssigheden, eller som skal forhindre, at den finder sted i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i førnævnte forordnings artikel 77? Kan en meddelelse af en kontrolberetning, udfærdiget af finanskontrollen, eller et brev med anmodning om fremlæggelse af yderligere bevisdokumenter til støtte for, at der er sket indførsel til forbrug, eller et anbefalet brev, hvormed der pålægges en sanktion, anses for en undersøgelse eller retsforfølgning, jf. artikel 3, stk. 1, tredje led, i Rådets forordning (EF Euroatom) nr. 2988/95?</p>	GA	15.07.10
C-345/09	<p>J.A. van Delft m.fl. mod College van zorgverzekeringen</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af forordning nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, forordning</p>	GA	15.07.10

	nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 samt artikel 39 EF og 18 EF i relation til national lovgivning.		
--	--	--	--